

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ

Οι εκλογές στην Ελλάδα και την Αυστραλία φέτος

Εκλογές, εκλογές, εκλογές, φίλοι μου στην Αυστραλία και στην Ελλάδα βεβαίως-βεβαίως τον Μάιο, πολύ σημαντικές για τους λαούς των δύο χωρών, που θα έχουν την ευκαιρία να αποτιμήσουν το έργο των κυβερνήσεών τους και θ' αποφασίσουν αν θα τις επαναφέρουν στην εξουσία, ή θα στείλουν στα έδρανα της αντιπολίτευσης τα κόμματα που ασκούν την εξουσία σήμερα. Σ' αυτή την σύμπτωση, η μόνη διαφορά είναι πως στην Αυστραλία κυβερνά ο δεξιός Συνασπισμός Λίμπεραλ - Εθνικών, ενώ στην Ελλάδα υπάρχει (πρώτη φορά...) αριστερή κυβέρνηση και αν επαληθευτούν οι δημοσκοπήσεις, τότε θ' αντιστραφούν οι ρόλοι με Εργατική (που δεν θα την χαρακτηρίζαμε «αριστερή») κυβέρνηση στην Αυστραλία και δεξιά κυβέρνηση στην Ελλάδα.

Στην Αυστραλία, 40 τόσες δημοσκοπήσεις δείχνουν προβάδισμα των Εργατικών και έχει εμπεδωθεί η πρόβλεψη πως θα κερδίσουν τις επόμενες εθνικές εκλογές τον Μάιο, αν και εγώ έχω τις αμφιβολίες μου ύστερα από το εκλογικό αποτέλεσμα των πολιτειακών εκλογών το περασμένο Σάββατο, για δύο λόγους: άλλο να λες σαν κυβέρνηση ότι «κά-

ναμε» αυτό κι' αυτό και το άλλο, μειώσαμε την ανεργία, μειώσαμε την φορολογία, αυξήσαμε τα έργα υποδομών, ενισχύσαμε την εθνική άμυνα της χώρας κλπ. και άλλο να λες σαν αντιπολίτευση πως «θα κάνουμε» αυτό κι' αυτό και το άλλο, ελπίζοντας ότι οι πολίτες θα πιστέψουν τις υποσχέσεις σου. Δεύτερος λόγος είναι το έλλειμμα αποτελεσματικής ηγεσίας στο Εργατικό Κόμμα, απλά δεν προβάλλονται χαρισματικοί ηγέτες που θα συναρπάσουν τα πλήθη, όπως κάποτε ο Ουίτλαμ και αργότερα ο Μπομπ Χόουκ.

Ο Μπιλ Σόρτεν έχει πολύ καλούς σκιώδεις υπουργούς, αλλά πώς θα το κάνουμε ο ίδιος δεν «τραβάει» γι' αυτό βλέπουμε στις δημοσκοπήσεις το εκλογικό σώμα να θέλει Εργατική κυβέρνηση με Λίμπεραλ πρωθυπουργό, έστω τον Σκοτ Μόρισον. Να τονίσω πως στην Αυστραλία το εκλογικό αποτέλεσμα δεν αποφασίζουν οι οπαδοί των κομμάτων, αλλά οι αναποφάσιστοι.

Ομως, οι Εργατικοί έχουν τα δυνατά χαρτιά, επειδή η πλειοψηφία των αυστραλών πολιτών δεν ωφελήθηκε από την ισχυρή οικονομία, οι μισθοί λιμνάζουν ενώ το κόστος ζωής είναι δυσβάσταχτο, ακόμη και για οικογένειες με εισόδημα που

κάποτε θεωρούσαμε... μεγάλο. Ούτε ξεννά ο Αυστραλός πολίτης ότι ήταν θύμα αισχροφάνειας εκμετάλλευσης από τις τράπεζες, ενώ η Λίμπεραλ κυβέρνηση απέρριψε 29 φορές την πρόταση για ανεξάρτητη έρευνα των τραπεζών και άλλων οικονομικών φορέων, που τελικά απεκάλυψε σημαία και τέρατα.

Στην Ελλάδα, ως συνήθως, οι πολιτικοί κάνουν δύσκολα τα εύκολα και ένα από αυτά είναι το εκλογικό σύστημα με μονοεδρικές και πολυεδρικές βουλευτικές έδρες, με βουλευτές Επικρατείας με σταυρό ή χωρίς σταυρό και το πιο αστειό: μπόνους 50 εδρών για το πρώτο κόμμα. Ομως τ' αδερφια μας εκεί από άγνοια δεν διαμαρτύρονται, αλλά αφού δεν ξέρουν γιατί δεν ρωτούν; Ας πούμε το εκλογικό σύστημα της Αυστραλίας απλό και δίκαιο χωρίς «χαμένη» ψήφο.

Στην Ελλάδα προηγείται ο Κυριάκος Μητσοτάκης σαν προτιμητέος πρωθυπουργός και μην με ρωτήσετε γιατί ύστερα από τα σκάνδαλα με τη Ζίμενς, το δάνειο του «Κήρυκα Χανίων» και τα χρέη της Ν.Δ. περίπου 200 εκατομμύρια ευρώ, χωρίς τα άλλα σκάνδαλα στον τομέα της Υγείας κλπ. Να προσθέσω ότι στην Ελλάδα δεν εκλέγουν τις κυ-

βερνήσεις οι αναποφάσιστοι, αλλά οι οπαδοί των κομμάτων, γι' αυτό στις δημοσκοπήσεις αναφέρεται και το ποσοστό συσπείρωσης των κομμάτων που εδώ είναι άγνωστο.

Στην Ελλάδα, οι συμπατριώτες μας έχουν να διαλέξουν μια κυβέρνηση με ανθρώπινο πρόσωπο που ενισχύει τους φτωχούς πολίτες με επιδόματα για το ενοίκιο, για τη θέρμανση, για τα παιδιά κλπ. που υποφέρουν τις συνέπειες των μέτρων λιτότητας που επέβαλαν οι ευρωπαϊκοί δανειστές και ΔΝΤ. Η αντιπολίτευση κρυπτεί το ευαγγέλιο του νεοφιλελευθερισμού, δηλαδή ενίσχυση των επιχειρήσεων να πλουτίσουν και από τα πλούτη τους κάτι θα περισσέψει για τους φτωχούς.

Δεν μπορώ να προβλέψω το εκλογικό αποτέλεσμα και δυσκολεύομαι να κατανοήσω πώς οι πανέξυπνοι και πολιτικοποιημένοι Έλληνες θέλουν να επαναφέρουν στην εξουσία τον Μητσοτάκη που συνομιλεί με... εξωγήινους κερδίζοντας την μονομαχία με τον χαρισματικό Τσίπρα, ο οποίος τελοσπάντων χαίρει εκτίμησης στην Ευρώπη επειδή αν και αριστερός είναι ρεαλιστής, που γνωρίζει πιο είναι το συμφέρον της πατρίδας και όχι της τσέπης...

Ο Αρχιεπίσκοπος που έφυγε

Πολύ κακό μαντάτο η αναγγελία πως εκοιμήθη ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός, ο φωτισμένος πνευματικός ηγέτης της ομογένειας στην Αυστραλία. Με αποκαλούσε «φίλο» του, αν και η σχέση μας δεν ήταν παραδοσιακή φιλία, αφού ζούσαμε σε διαφορετικούς κόσμους και πολύ σπάνια τον συναντούσα τα τελευταία 15 χρόνια. Διαφωνούσε κάθετα βέβαια με την υποστήριξη μου στην Κοινότητα και μου το υπενθύμιζε όποτε με έβλεπε ακόμη και δημοσίως, αλλά ποτέ δεν μάς εκβίασε σαν εφημερίδα να σταματήσουμε τη συνεργασία με τον ιστορικό φορέα, διαψεύδοντας τους αισχρούς συκοφάντες μας πως χρηματοδοτούσε τον «Κόσμο».

Κάποτε ο Θεόδωρος Σκάλκος μού είπε σε διάλειμμα θεατρικής παράστασης ότι ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός έγραφε τα άρθρα μου(!) και τού απάντησα πως αν τα έγραφε ο Αρχιεπίσκοπος θα ήταν αριστουργήματα.

Σε άλλη σελίδα θα διαβάσετε εκτεταμένο σχολίο μου για την μεγάλη απώλεια του Ελληνισμού που έχασε τον κορυφαίο ιεράρχη του.

Βαρύ το πένθος γι' αυτούς που τον θαύμαζαν, τον αγάπησαν, τον βοήθησαν στο μεγάλο έργο του και τού συμπαραστάθηκαν στα δύσκολα χρόνια της μάχης του με την επάρατη αρρώστια και τους εκφράζω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια. Και για τον Αρχιεπίσκοπο Στυλιανό θα γράψω μόνο τα λόγια του Ιησού πως «ο πιστεύων εις εμέ καν αποθάνη ζήσει».

Το Brexit

Χαμός στη Βρετανία από τις λαϊκές διαμαρτυρίες εναντίον της ξεροκέφαλης πρωθυπουργού, Τερέζας Μέι, που αρνείται δεύτερο δημοψήφισμα για να πάρει ο λαός την τελική απόφαση αν θα παραμείνει στην Ε.Ε., ή θα διακινδυνεύσει μια έξοδο που ίσως είναι καταστροφικά άτακτη. Στη Δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα, όσο κυρίαρχος είναι ο λαός και όχι οι πολιτικάντηδες. Αδιέξοδα υπάρχουν μόνο στις δικτατορίες και βλέπε την τραγωδία στη Συρία, επειδή ο δικτάτοράς της αρνήθηκε να υποχωρήσει στην οργή του λαού του και ας λένε ό,τι θέλουν οι αριστεροί πως ο

Ασσάντ αντιστέκεται στους Αμερικανούς.

Οχι πως οι Αμερικανοί είναι άγγελοι, φονιάδες εισβολείς σε ξένες χώρες είναι, αλλά ο Ασσάντ έπρεπε να δεχτεί ελεύθερες εκλογές και το αποτέλεσμά τους για να σώσει τη χώρα του και τον λαό της από τον εμφύλιο πόλεμο που την ισοπέδωσε. Όπως θα πρέπει να κάνει ο Μαδούρο στη Βενεζουέλα για να αποφασίσει ο λαός της, αντί να εισάγει Ρώσους στρατιωτικούς αν-φυσικά- δεν πρόκειται για fake news.

ΣΚΙΤΣΟ

